

k u u k i r i Regionaalhaigla

Aprill-mai 2014 • Nr 4 (115)

EMO tulevik – fookuses on geriaatrilised haiged ja suured traumad

Regionaalhaigla kaheksas erakorralise meditsiini konverents otsis seekord vastuseid mitmele intrigeerivale teemale. Luubi all oli haigla erakorralise meditsiini osakondade ülekoormatus ja jälgimisosakondade loomise vajadus, eakate patsientide ravi ning raske hulgitraumaga patsiendi käsitlemise parandamine.

Konverents oli jagatud kolme sessiooni – esimeses osas käsitleti eelkõige vanemaealiste patsientidega seotud probleeme ning arutleti, kuidas ravi efektiivsemalt korraldada, teises sessioonis oli fookuses punase trauma käsitlemine ning kolmandas osas arutleti mujal maailmas kuluefektiivsust tõestanud ja edukalt toimivate EMO jälgimisosakondade loomise vajaduse üle Eestis.

Konverentsi ühe peakorraldaja, Regionaalhaigla erakorralise meditsiini osakonna juhataja dr Kristiina Põllu ettekanne puudutas teemat, millega ühiskonnal tuleb kokku puutuda mitte ainult tervishoiuküsimuste raames: meie keskmine eluiga tõuseb, elanikkond vananeb ning seetõttu on vaja ka meditsiinis teha ümberkorraldusi. Mõtlemapanev on fakt, et 2020. aastaks on eakate osakaal ühiskonnas 20 protsenti. „Vajame enam ressursi nii voodikohtade kui ka personali näol,“ tõdes dr Põld.

Vaadates praegust statistikat, kasvab sarnaselt muu maailma trendidega ka Eestis vanemaealiste EMO patsientide arv. Statistika näitab, et Regionaalhaigla ning Ida-Tallinna Keskhaigla EMO külastajatest moodustavad eakad, üle

Konverentsi eestvedajad: Peep Talving, Valdo Toome, Kristiina Põld, Arkadi Popov, Andrus Rimmelgas ja Vassili Novak

75-aastased patsiendid 25–30 protsenti ning Tartu Ülikooli Kliinikumis 20 protsenti. Samas kuulub vanemaealiste jälgimisele ning ravile kauem aega.

Kuidas olukorda leevendada? Kaaluda tasuks EMO juurde jälgimisosakondade loomist, tihendada tuleks koostööd esmatasandi arstidega, sotsiaaltöötajate ning koduõdedega, mõelda võiks ka geriaatriliste osakondade loomisele ning senise rahastamismudeli üle vaatamisele.

Järgmised kaks ettekannet peatusid haigete ning vanemate inimeste koduse ravi teemadel. Katrin Raamat Diakooniahaiglast tegi ettekande kodus suremise võimalustest tänapäevases ühiskonnas. Mujal maailmas läbi viidud küsitlused näitavad, et inimesed eelistavad surra pigem kodus kui haigla eredate põlevate lampide valguses. Ajakirjas *Journal of Medical Oncology* avaldatud uuringu põhjal vähendab kodus suremine lähedaste posttraumaatilise stressi esinemist. Ent selleks peavad olema valmis ka haiget ümbritsevad lähedased ning koduõenduse süsteem peab hästi toimima, sest aidata kodus surra on raske ning vastutusrikas ülesanne. Kuigi Eestis on moodustunud omavahel hästi toimivad minivõrgustikud, tuleb siiski sotsiaaltöö ning koduõenduse teematikat edasi arendada, et saaksime vanemaealisi haiged rohkem kodus ravida.

Esimese osa viimases ettekandes andis Lastehaigla anestezioloogia-intensiivravi osakonna juhataja doktor Mari-Liis Ilmoja ülevaate laste surmadest ning elu lõpuga seotud otsustustest — seda nii ravi lõpetamise kui ka ravist hoidumise/ keeldumise puhul.

Tähelepanu keskmes on punane trauma

Teise sessiooni juhatas sisse Regionaalhaigla kirurgiikliniku nõunik, aastaid Ameerika Ühendriikide ühes suuremas traumakeskuses Los Angelese Maakonna ja Lõuna-Kalifornia Ülikooli Haiglas töötanud professor Peep Talving, kes tõdes: „Traumaepideemia ei ole kusil kaugel Aafrikas või sõjakoldes, see on siinsamas!“ Epideemiale vastu seismiseks vajame hästi struktureeritud, korraliku varustusega ja registritega traumakeskusi.

„Traumade puhul on juba väga väikestel vigadel väga kõrge hind,“ nentis dr Talving. Uuringud näitavad, et patsiendi elulemuse seisukohalt on väga oluline, et haige saaks võimalikult kiiresti piisavate ressurssidega õigesse haiglasse toimetatud. Esineja sõnul tuleks Eestis täpsemalt uurida, milline on maakonnahaiglate valmidus punase traumaga tegelemiseks ning eelistatavalt suunata punase traumaga patsiendid piirkondlikesse haigladesse.

Praegu teevad Eesti suurhaiglad koostööd, et traumakäsitlust edendada. „Kui kõik läheb hästi, saame juba sügisest alustada Advanced Trauma Life Support (ATLS) koolitustega,“ sõnab dr Talving. Samuti on nii Regionaalhaiglas kui ka Kliinikumis algatamisel trauma- ja tüsistusteregistrite loomine. Tartu Ülikooli arstiteaduskonnas on moodustatud töögrupp, kes arendab erakorralise kirurgia alast kliinilist teadustööd. Regionaalhaiglas on värskest, 2014. aastal üle vaadatud traumakriteeriumid ja traumahaigete käsitlemine ning toimivad regulaarsed punase trauma ravikvaliteedi arutelud.

Järgnevas ettekandes andis Regionaalhaigla kiirabikeskuse juhataja dr Arkadi Popov ülevaate punase trauma olemusest ning traumameeskonna koosseisust Regionaalhaiglas. Dr Popov rõhutas traumameeskonna kiire alarmeerimise vajalikkust ning vajaliku diagnostika ja preparaatide (nt verepreparaatide) kohest kättesaadavust. „Väga vajalik on regulaarne liittraumaga patsientide haigusjuhtude interdistsiplinaarne analüüs, regulaarsed liittraumaga patsiendi käsitlemise koolitused ning simulatsioonid EMO intensiivravi saalis,“ sõnas dr Popov.

Regionaalhaigla erakorralise meditsiini arst dr Ave Pae andis kahe aasta ülevaate punasest traumast Regionaalhaiglas. Tartu Kiirabi koolitaja Andras Laugametsa ettekandest selgus, et järjepidev simulatsioonitreening on väga vajalik.

EMO jälgimisosakonnad – teisiti enam ei saa

Konverentsi viimases osas selgitas Kliinikumi anestezioloogia ja intensiivravi kliiniku direktor dr Ago Kõrgvee täpsemalt, mida kujutab endast mujal maailmas tõestust leidnud EMO jälgimisosakond ehk EMJO. Kõrgvee sõnul vähendab jälgimisosakond EMO ülekoormatust, mittevajalikke hospitaliseerimisi ja haigla ülekoormatust ning on kokkuvõttes kuluefektiivne.

Dr Harri Hyppöla Kupio Ülikoolihaiglast tõi Eesti kolleegide ette enda kogemuse Soome haiglast, kus jälgimisosakond toimib haigla igapäevaelu ühe loomuliku osana. Dr Hyppöla võttis enda ettekande kokku järgmiste võtmesõnumitega: jälgimisosakondade vajalikkust ning kuluefektiivsust on muu maailma praktika tõestanud, osakonnad peaksid kindlasti kuuluma struktuuriliselt EMO juurde, patsiendid peaksid olema lühiajalised, jälgimisosakond peaks tegema aktiivset koostööd teiste haigla osakondadega.

Kolmanda osa lõpetas dr Kuido Nõmme ettekanne „EMO statsioon – kas teistmoodi enam ei saa?“ EMO statsioonari loomise eelduseks on personal, diagnostika, ruumide olemasolu, poliitiline tahe ning rahastamine.

Stina Eilsen
Kommunikatsiooni-
spetsialist

Terviseinfo mugavalt kätte!

Regionaalhaigla jaoks on oluline, et meie patsiendid kui ka partnerid leiaksid vajaliku info kiiresti ja mugavalt, sestap on Regionaalhaigla koduleht 2014. aasta aprillist saanud sootuks uue ilme ning funktsionaalsuse.

Oleme loonud patsientidele ning nende lähedastele rubriigi nimega Erialade ABC. Siia on koondatud info meie erialade kohta, oleme sidunud selle kliinikute ja keskustega, informatsioonidega ning arstide vastuvõtuaegadega. Selle rubriigi oluliselt eesmärgiks on meditsiinalise teabe lihtsustamine meie patsientide jaoks. Erialade ABC-sse lisandub uusi erialasid ning rubriike, see täieneb pidevalt.

Soovime arstide ning õdede tööd näidata lähemalt, igal keskusel on pilidigalerii, mille kaudu saab pilgu heita operatsioonisaalidesse ning uudistada haigla uusimat tehnoloogiat.

Interaktiivne portaal

Meie kodulehe esikülj hakkab toimima nagu interaktiivne terviseportaal, kust võib leida usaldusväärset ja mitmekülget terviseinfot. Vahelduvad uudised ning blogi teemad, tutvustatakse uusi ravimeetodeid ning esitletakse patsientidilugusid. Samuti on esiküljelt võimalik leida meie olulisemad kompetentsikeskused.

Organisatsioonide kodulehed on tänasel päeval olulisemad kui kunagi varem, neid saab mugavalt lehitseda nii nutitelefonides kui ka tahvelarvutites praktiliselt igal pool ja igal ajahetkel. Seetõttu oleme ka meie teinud rea olulisi muudatusi ning loodame, et uus lahendus võimaldab meie patsientidel ja koostööpartneritel kiiremini soovitud infoni jõuda.

Meie koostööpartnerid leiavad vajaliku info Partnerile rubriigi alt.

Oleme üks Eesti suurematest haiglastest – meil on seitse kliinikut, 30 keskust, 86 osakonda, 17 mittemeditsiinilist osakonda ning 31 üksust. Veebi valmimisele on oma aja ning teadmistega kaasa aidanud üle 250 inimese. Aitäh kõigile!

Kindlasti ei saa me öelda, et koduleht on lõplikult valmis. Kuivõrd meditsiinteadus on pidevas arengus, siis proovime ajaga kaasas käia ning pidevalt ka meie uut kodulehte ajakohastada ning uuendada.

Meeldivaid kogemusi meie uuel kodulehel www.regionaalhaigla.ee

Kuukiri

Verekeskusel läks Hea Teeninduse Kuul väga hästi

Märts on traditsiooniliselt tuntud kui Hea Teeninduse Kuu — sellenimeline aktsiooni on Eestis läbi viidud juba 11 aastat. Tänavu osales tänuväär ettevõtmises ka Põhja-Eesti Regionaalhaigla verekeskus.

Verekeskus võttis Hea Teeninduse Kuust osa esmakordselt, aga edukalt. Tulemused olid suurepäraseks: soovitusindeksi arvestuses saadi 8. koht, üldarvestuses 31. koht ning Doonorifoorum sai teeninduskohtade arvestuses 89. koha ja sellega „Kliendid kiidavad 2014“ kleebise ning vastava tunnustuse!

Soovitusindeksi sisu seisneb selles, et kui inimene mingit teenust tarbib ja teenindusega rahule jääb ning seejärel seda head teenindajat või head teenust oma sõbrale-tuttavale kiidab ja soovitab, siis ta võtab endale justkui vastutuse soovitud kvaliteedi eest. Seega soovitab ta teistele ainult neid firmasid, mille heas teeninduses on ta ise kindel. Soovitusindeks on seega nagu kvaliteedimärk. Kliendile esitatakse küsimus „Kui tõenäoline on, et te soovitate meid oma sõbrale või kolleegile?“, lisaks küsitakse kliendilt lihtne küsimus „Miks?“. Maksimaalne võimalik tulemus oleks olnud 100%, verekeskus sai 97% — mis on väga-väga hea tulemus!

Hea Teeninduse Kuu eesmärgiks oli väärtustada hea teeninduse põhimõtteid, selle raames oli võimalik kiita teenindust, teenindajat, iseteenindust ja e-teenindust, samuti lugeda teiste kiitusi ning osaleda koolitustel-konverentsidel. Verekeskusest osales kahel koolitusel („Hea Teeninduse Juhtimiskonverents 2014 – Kuidas vähendada tööjõu voolavust teenindusvaldkonnas“ ning „Tallinna Hea Teeninduse päev“) kokku kolm töötajat — osakonna õendusjuht, Doonorifoorumi õendustöö koordinaator ning üks registraator.

Verekeskuse töötajad palusid Kuukirja kaudu tänada oma toredaid doonoreid ja kõiki teisi, kes võtsid vaevaks verekeskust hea sõnaga meele pidada. Ühtlasi lubasid nad, et on sama tublid ja head teenindajad ka kõigil järgnevatel kuudel ja aastatel!

Kuukiri

Kardio-anestesioloogide minikonverents

25. aprillil 2014 toimus PERHis anestesioloogide korraldatud õppepäev *Cardiac anaesthesia and intensive care* (Südameanesteesia ja intensiivravi), kus lisaks Regionaalhaigla arstidele ja õdedele osalesid külalised Soomest, Helsingi Ülikooli Meilahi Haiglast.

Konverents toimus jätkuna meie arstide ja õdede külastusnädalatele Meilahi südamekirurgia meeskonna töömaile ning oli ühtlasi ka kenaks traditsiooni jätkuks — meie analoogiline minikonverents Meilahi Haiglas toimus juba aprillis 2004.

Nüüd oli meil ka enam näidata, mis külalisi kohati kadedaks tegi — uuenenud töökeskkond, kus uus ja kallid kombineeritud läbiproovitud lihtsuse ja ratsionaalsusega, ning veidigi uuenenud rõõmu ja andmetekog.

Pärastlõunasel ühiskooolekul kuulati nelja ettekannet. Esinejaks olid dr Raili Suojaranta-Ylinen kardiokirurgilise intensiivravi juhatajana ja dr Seppo Hiippala kardioanesteesia ülemarstina. Meie poolt astusid üles dr Indrek Rätsep, II intensiivravi osakonna juhataja, ning anestesioloog dr Kristiina Pool. Teemadeks olid nii võtmeküsimused kardiokirurgilistel operatsioonidel kui ka intensiivris, üle talaliste ravivõimete progresseerunud kopsu- ja südamehaigete elusäilitav ravi ECMO tingimustes kui ka kaugtulemused. Viimaste andmete kogumisel ja analüüsil said tohtrid tõhusat toetust alati abivalmis Sirje Kaarna ja Ain Aaviksoo käest.

Konverentsile järgnenud nädalatel on Helsingi pool avaldanud soovi tulla siia uuesti sügisel ja seekord juba suurema esindusega — et ka noorarstid, õed ja kunstvereringe tehnikud saaksid tutvuda meie tegemistega ning üheskoos arutada aktuaalseid küsimusi.

Korraldustoimikond

Regionaalhaigla parimad sekretärid ja klienditeenindajad ANNO 2014

Märtsikuu on tavapäraselt Hea Teeninduse Kuu, aga aprillis tähistatakse sekretäride päeva — rahvusvaheline sekretäride päev on aprillikuu viimase täisnädala kolmapäev, tänavu seega 23. aprillil. Regionaalhaiglas on need kaks head ühendatud: rahvusvahelist sekretäride päeva tähistatakse juba teist aastat ka klienditeenindajate päevana, üheskoos tunnustatakse parimaid sekretäre ja parimaid klienditeenindajaid.

Aasta parimad sekretärid ja aasta parimad klienditeenindajad valitakse kolleegide poolt, mis teeb selle tiitli veelgi hinnalisemaks. Kuukiri õnnitleb kõiki tiitli saajaid!

Aasta parima sekretäri tiitliga pärjati tänavu:

Margit Kattel, anestesioloogiakliinik
Marje Sinilaid, diagnostikakliinik
Eva-Kaisa Lokk, järelevi kliinik
Airi Saks, kirurgiakliinik

Karit Raidmets, onkoloogia- ja hematoloogiakliinik
Marika Donald, psühhiaatriakliinik
Lea Viiraja, sisehaiguste kliinik
Laidi Ränisoo, teenistused

Aasta parimateks klienditeenindajateks valiti tänavu:

Aino Nõmmisto, erakorralise meditsiini osakonna klienditeenindaja
Žanna Verbitskaja, radioloogiaosa-

konna vastutav klienditeenindaja
Anne Liebert, ortopeediapoliikliiniku klienditeenindaja
Erreth Roosimägi, Mustamäe poliikliiniku registratuuri vastutav klienditeenindaja
Evi Jõeäär, järelevi kliiniku info klienditeenindaja
Ivi Gubinska, verekeskuse registraator
Marika Olev, kliinilise keemia ja hematoloogia labori operaator

Avatud uste päev osutus ülimerenukaks

Tallinna Tervishoiu Kõrgkool on rahvusvaheliselt tunnustatud tervise ja heaolu valdkonnas koolitust pakkuv riiklik rakenduskõrgkool. Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli õppurite arv on viimase viie aasta jooksul järk-järgult kasvanud.

2013. aasta seisuga õpib Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolis ligi 1900 õppurit ning töötab 130 inimest. Kõrgkoolist on kujunenud usaldusväärne partner tööandjatele, teistele kõrgkoolidele ning eriala- ja kutsealadele Eestis ning ka rahvusvaheliselt. Kõrgkoolis pakutav haridus on rahvusvaheliselt tunnustatud ning pakub edasiõppimise ja töötamisvõimalusi nii Eestis kui ka välismaal.

Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolis on võimalik õppida järgmistel õppekavadel: rakenduskõrghariduse saamiseks farmatseudiks, optometristiks, hambatehnikuks, tegevusterapeutiks, terviseedendajaks, õeks, terviseõeks ja ämmaemandaks. Kutseõppe raames saab õppida hooldustöötajaks, lapsehoidjaks ja erakorralise meditsiini tehnikuks.

Igal aastal korraldab Tallinna Tervishoiu Kõrgkool avatud uste päeva, et tutvustada huvilistele Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli, õppekavasid ning koostööpartnereid, tööandjaid ja praktikabaase. Seekordne avatud uste päev viidi läbi 20. märtsil. Päeva raames toimusid kooli ja kooli õppekavasid tutvustavad ekskursioonid, põimituna loengute ja praktiliste õppetundidega ning koostööpartnerite minimeess.

Sel korral olid tööandjatest ja koostööpartneritest esindatud Põhja-Eesti Regionaalhaigla, Ida-Tallinna Keskhaigla, Lääne-Tallinna Keskhaigla,

Eesti Tervishoiutöötajate Kutseliit, Kaitseväge Logistikakeskuse tervisekeskuse meditsiiniväljaõppekeskus, Eesti Õdede Liit, Pärnu Haigla, Haapsalu Neuroloogiline Rehabilitatsioonikeskus, Tallinna Kiirabi, Miamere ning Medicum.

Nagu eespool mainitud, võttis avatud uste päevast osa ka Regionaalhaigla. Meie poolt osalesid III ortopeedia osakonna õendusjuht Kristiina Sarnet, operatsioonikeskuse operatsioonioode Annika Krist, verekeskuse doonorluse spetsialist Regina Kaasik ning personalispetsialist Kristel Lember. Meie eesmärgiks oli tutvustada PERHi kui tööandjat, rääkida nii juba koolis õppijatele kui ka alles eriala valikut tegevatele inimestele haiglast ja meditsiinisüsteemist ning erinevatest valikutest nii õenduse kui ka hoolduse valdkonnas.

Olime messi jaoks kaasa võtnud erinevaid voldikuid, mis tutvustavad raviprotseduure, haigusi, doonorlust ja verekeskust, ning PERHi tutvustavaid materjale, lisaks veel erinevaid meditsiinitarvikuid. Annika pakkus külalistele võimalust kätt harjutada haavade õmblemisel ning nahaklambrite asetamisel. Kristiina määras huvilistel veregruppi, mis — nagu igal aastal

ja alati on olnud —, oli ka sel korral väga populaarne. Regina tutvustas külalistele verekeskust ning rääkis doonorlusest ja Kristel tutvustas huvilistele Regionaalhaiglat kui tööandjat, rääkis erinevatest töökohtadest ning hüvedest, mida Regionaalhaigla oma töötajatele pakub.

Avatud uste päev oli küllastajate seas tõeliselt menukas ja hinnatud. Messil käis läbi väga palju õppureid ning ka alles oma tulevast eriala valivaid inimesi, nii noori kui ka vanemaid. Kõik nad olid messil toimuva ja ürituse kui sellisega väga rahul. Positiivsena leiti, et on võimalik proovida ja katsetada mitmesuguseid meditsiini praktilise poolega seotud asju. Väga meeldis küllastajatele see, et erinevatest erialadest sai nendel aladel reaalselt praktiseerivate inimeste käest väga täpset infot, mida koolide kodulehekülgedelt tihtilugu välja ei loe.

Minimeess ning avatud uste päev teravikuna aitasid kindlasti paljudel eriala valiku üle otsustavatel küllastajatel teha valikut just Tervishoiu Kõrgkoolis õppimise kasuks. Võimalik, et juba valiti välja ka tulevane tööandja. Tegemist on väga tänuväärse üritusega, mille traditsiooni tasuks kindlasti jätkata, kuivõrd näiteks meile andis see väga

hea võimaluse tutvustada tulevastele ja praegustele õppuritele Regionaalhaigla poolt pakutavaid mitmekülgseid võimalusi õendus- ja hooldusvaldkonnas töötamiseks. Huvilistega vahetult suheldes saab rääkida ka hüvedest, mida Regionaalhaigla oma töötajatele pakub ning kutsuda tulevase ja praeguseid õppureid tööle, tagades nii pideva töötajate huvi Regionaalhaigla vastu. Väga oluline on juba varakult tulevaste töötajatega kontakti saada ja neid meie juurde suunata.

Lõpetuseks tahame tänada meie pikaajalisi koostööpartnereid-sponsoreid B. Brauni, Johnson&Johnsonit ja Tamrot, kes andsid oma panuse meie osalemisele avatud uste päeva minimeessil. Täname ka operatsiooni-, ortopeedia- ja verekeskuse ning kirurgia- ja diagnostikakliiniku õendusjuhte, kes võimaldasid meil messil osaleda, ning personalidirektor Viia Miili, kes samuti igakülgset toetas messil osalemist.

Kaunist kevade jätku soovivad kõikidele

Kristiina, Annika, Regina ja Kristel,
Regionaalhaigla esindajad
avatud uste päeval

Interdistsiplinaarne koostööseminar Puus

Interdistsiplinaarne koostööseminar Puus toimus 11. aprillil Solarise kino Kalevi saalis. Tänavune seminar kandis järjekorranumbrit IX ning selle korraldajaks oli Põhja-Eesti Regionaalhaigla koostöös erialaühendustega.

Interdistsiplinaarsete koostööseminaride puhul on üks fenomen, mis kordub aastast aastasse: osaleda soovijaid on alati rohkem kui saalis kohti. Seekord oli osavõtjaid registreeritud 534. Koostööseminaride kontseptsiooni looja, prof Nazarenko väljendas oma tervituskõnes heameelt selle üle, et 9 aastat tagasi alguse saanud koostööseminaridest on saanud elujõuline traditsioon: „Tore on tõdeda, et aastal 2006 läbi viidud esimesest seminarist Lümfiõlm on tekkinud traditsioon. Meil on olnud varasematel aastatel samalaadsed üritused pealkirjadega Veresoon, Intestinum, Neer, Väike liiges, Maks, Kops, Insult, ja täna — Puus.“

Tänavuaastasel koostööseminaril oli ühe uuendusena võimalus esitada esinejatele küsimusi SMSi teel — need laekusid otse moderaatorile, kes küsimused ka ette kandis. Nimetatud innovaatiline variant võeti kasutusele seepärast, et tihendada seminari kulgu ja mitte kulutada aega mikrofoniga saalis liikumiseks. Olgu öeldud, et süsteem töötas ja kõik küsimused said ka vastatud.

I osa

Seminari esimese osa võiks kokku võtta küsimusega, kuidas mõista puusahädasid. Esimese osa moderaatoriks oli ortopeediakeskuse juhataja dr Ants Kass, kes tutvustas esinejat nii: „Esimehe ettekandja on dr Enn Jõeste, mitte ainult meie haigla, vaid kogu patoloogia Grand Man.“ Dr Jõeste esines teemal „Põletik ja artroos puusaliigeses. Puusas toimuvate muutuste histopildid lühiselgitustega.“ Liigese ja luuhaiguste slaidi juurde sõnas dr Jõeste: „Ma esitan siin nimekirja sellest, mida me igapäevatoöd teheme näeme.“

Järgmise ettekande sissejuhatuses ütles moderaator, et „esineb dr Jaanika Kumm, tulevane radioloogiprofessor, loodetavasti.“ Dr Kumm rääkis uutest trendidest artroosi käsitluses. Osteoartroos (OA) kui kõige sagedasem liigesehaigus tänapäeval, mille patogeneesist on vähe teada; OA ei ole lihtsalt liigeskõhre vananemine ja „kulumine; OA kulgu vs uurimismeetodid; uued võimalused OA diagnostikas, liigeskudede biomarkerid. Dr Galina Zemtsovskaja esines teemal „Osteo-

poroos ja laboriuuringud“, andes kuulajatele teada, kuidas kolleegid laboratooriumist saavad oma võimaluste ja teadmistega aidata kaasa osteoporoosipatsientide käsitlemise analüüsivastuste mustri interpreteerimisega. Dr Maksim Lugovskoi esitles — rohketel illustreeritud slaididega — teemat „Puusaliiges röntgenipildil“, osutades, mida vaadata, mida kuidas mõõta ja millele tähelepanu pöörata, ühtlasi andis ta ka soovitusi perearstidele, mida (vajadusel) patsiendi saatekirjale kirjutada: „Mõlemad puusad ühel pildil.“

Ettekande teemal „Puusavalu kliiniline testimine“ pidas dr Andrus Kikas, kes rõhutas alustuseks, et küsimused algavad alati sellest, kas probleem on liigese sisene või liigese väline ja et otsida tuleb valu algust. Näitlikud lühifilmi õpetasid, kuidas praktikas valu- ja liikuvustest teha, teisisõnu, need näitavad (perearstidele), milliseid teste igapäevapraktikas teha, enne kui patsient erialaspetsialisti juurde saata.

II osa

Seminari teise osa moderaatoriks oli dr Eevi Pärsik, ettekannetes liiguti edasi valutava puusa käsitlemisega. Dr Eve-Kai Raussi esines teemal „Puusaliigese põletikulised haigused“. Tema sõnusti huvitab just see teema reumatoloogide kõige rohkem, ettekande tegi ta ühe väga näitliku haigusjuhu põhjal. Lasteortopeed Matis Märtoni ettekande „Valutava puusaga laps“ algas üldistest tähelepanekutest, nt et noorematel lastel on valu hindamine keerukam ja see kiirgub reide või põlve („Lapsed ei lokaliseeri valu täpselt, puusa puhul näitavad enamasti allapoole.“), käis läbi laste puusavalu sagedasemad põhjused ja ravi võimalused. Pahaloomuliste luutuumorite edasiste uuringute ja ravi kohta rõhutas doktor, et seda viiakse läbi lasteonkoloogia keskustes

ja ainult keskustes ongi seda võimalik teha.

Radioloog Aleksandr Šamarin pidas ettekande „Puusavalu kuvamine“, öeldes, et annab kuulajatele spikri, milliseid uuringuid tuleks tellida puusavalu puhul ja milliseid pole mõtet tellida. Dr Šamarin tõi ka välja tööga, et tuberkuloos ei taha Eestimaa pinnalt kuidagi kaduda: aastatel 2000–2013 diagnoositi luutuberkuloos 181 haigel, seejuures 2013. aastal 3 juhtu.

Dr Anne Poksi, Ida-Tallinna Keskhaigla nuklearmeditsiini keskuse juhataja, rääkis teemal „Puus nuklearmeditsiinis“, tutvustades nuklearmeditsiini eripära, võimalusi, luude spetsiifilisi märkaineid, põletikumarkereid. Esineja tões, et isotoopdiagnostikal on oma nišš puusavalu diagnostikas, ja soovitas pöörata tähelepanu uutele markeritele.

Teemal „Puusaliigese artroskoopia“ esines dr Andrus Kikas, ortopeed, kelle erihuviks ongi puusaliigese artroskoopia ning põlve- ja puusaliigese endoproteesimine. Reumatoloog Eevi Pärsik esines teemal „Arthroosi konservatiivne ravi“, keskenduses sellele, millist ravi võiksid perearstid patsientidele soovitada. Tema sõnusti tuleks alustada mittemedikamentoosset ravist, kuivõrd ühtegi head ravimit ei ole, mis kindlasti aitaks. Et artroos pidurduks, tuleb panna patsient tegutsema, tuleb motiveerida teda elustiili muutma.

III osa

Kui ravi ei aita ja midagi muud parata pole, tuleb abi otsida puusaproteesidest — sellele keskenduski interdistsiplinaarse koostööseminari kolmas osa, moderaatoriks dr Merike Luman.

Ettekande „Elu puusaproteesiga“ pidas dr Ants Kass, oma ala n-ö rektordiomanik, kes on teinud juba ligi 5900 liigeseproteesi operatsiooni.

Töömeeleolus — dr Kikas, dr Lugovskoi ja prof Nazarenko

Elu puusaproteesiga ehk mida tehiliigeselega sobib/võib ja/või saab teha, tekitas saalis omajagu elevustki, eriti „kaamasuutra“-osa ettekandest. Aga samas, väga eluline. Ettekandja tutvustas ka ühte Soomes tehtud uuringut, millest selgub, et 80% nendest patsientidest, kes enne proteesimist käisid tööl, lähevad tööle tagasi ja kes enne proteesimist tööl ei käinud, ei lähe tööle ka pärast proteesi saamist. Sama pilt pidavat olema Eestis. Sellest tulenevalt esitas dr Kass küsimuse, kas mitte ei peaks me puusa proteesima eelkõige noorematel patsientidel — kes siis pärast proteesi saamist lähemid tagasi tööle (ja teeniksid oma proteesi raha tagasi). Parim tulemus oleks „unustatud proteesi sündroom“, st et patsient ei tunnetaks kunstliigest oma igapäevaelus. Ettekande viimane slaid ütles, et proteesimise eesmärgiks on pikk aktiivne elu, mitte elu, mis tundub pikana.

Dr Eve Sooba, Ida-Tallinna Keskhaigla taastusraviarst esines teemal „Taastusravi proteesihaiglas“. Ta rõhutas, et ka eakas patsient ootab meditsiinilt elukvaliteedi parandamist. Tema pikaajalised kogemused taastusravi alal kinnitavad, et need patsiendid paranevad paremini, kes on saanud nõustamist ja füsioteraapiat, samuti on ta seisukohal, et taastusravi on vajalik enne ja pärast ortopeedilist operatsiooni.

Dr Ilmar Kaur esines teemal „Bariaatriline kirurgia ja puus“. Ta tões, et rasvumine on peamine mõjutatav ja välditav osteoartroosi riskifaktor. Rasvunud patsiendile võib paremate ravitulemuste saavutamise eesmärgil bariaatrilist lõikust enne planeeritavat proteesimist ettevaatlikult soovitada.

Nefroloog Merike Luman rääkis teemal „Kuidas aidata kroonilise neeruhaige puusa“, märkides, et tuleb õi-

gel ajal diagnoosida luuainevahetuse häireid ja ravida õigel ajal ja pidevalt luuhaiguse korral esinevaid biokeemilisi ning hormonaalseid muutusi, aga parimad abilised on liikuv eluviis ja normaalne kehakaal.

Rakubioloog, juhtivteadur Toomas Neuman esitas ettekande „Uued võimalused liigeste ravis — raku- ja koeteraapiad“. Ta arutles, kas tüvirakud ja rakuteraapia on revolutsioon meditsiinis. Ennustatakse, et aastaks 2025 saab rakuteraapia tööstusharu võrdseks farmaatsiatööstusega. Pikevalt peatus dr Neuman koetehnoloogiate tulevikul ning organite tootmisel „tagavaraosadeks“. Eestis on praegu käimas personaalsete implantaatide alane uurimistöö.

Ilmselt jõuab see tulevik kiiremini kätte, kui me arvata oskame.

Interdistsiplinaarse koostööseminari ettekanded olid väga huvitavad, näitas publiku reaktsioon. Tagasiside lehtedelt jäid silma väga positiivsed hinnangud nii esinejate ja ettekannete kui ka seminari kohta üldiselt. Kuulajate kõrgeima hinnangu osaliseks sai dr A. Kikas, kelle ettekande sisu hindas suurepäraseks 90% auditooriumist ning ettekande esituse — 87%. Seminari korraldust hindas suurepäraseks või heaks 99,5% ankeedi täitnutest. Kuulajaiks olid meedikud Eesti erinevaist paigust, eriti rohkesti perearste, palju oli ka PERHi oma inimesi. Dr Lehte-Hilja Kullama, perearst Laagrist, kiitis küll, et on väga kasulik aeg-ajalt vanu teadmisi värskendada ja uutest trendidest kuulda, „kui ainult seda aega jätkuks, et piisavalt patsientidega tegelda“. Ja lõpetuseks — mitmel tagasisidelehel oli kirjas: „Jõudu juubeliseminari korraldamiseks 2015. aastal!“

Aime Taevere

Verekeskus tunnustas regulaarseid doonoreid

Regionaalhaigla verekeskus tunnustas aprillis möödunud aastal aktiivselt verd loovutanud doonoreid.

Igal aastal on doonorite austamisürituse fookuses pisut erinevad inimesed ning seekord tõstis verekeskus esile Tallinna ja Harjumaa naisdoonoreid, kes loovutasid möödunud aastal verd vähemalt kolm korda (naised) ja meesdoonoreid, kes tegid mullu vähemalt neli vereloovutust. Kokku olid külalised elu jooksul verd annetanud vähemalt 25 korda.

„Regulaarsed doonorid on meie kuldvara, sest saame nende peale alati kindlad olla,“ sõnas Regionaalhaigla verekeskuse juhataja Riin Kullaste.

Doonoreid tervitasid austamisüritusel ka Regionaalhaigla ülemarst dr Andrus

Remmelgas ning tervise- ja töövaldkonna minister Urmas Kruuse. „Vere-doonorlus on otsene ja ka lihtsaim abivahend, millega päästa elusid. Inimestel, kes käivad oma verd regulaarselt annetamas on suur missioonitunne ja see on väga tervitatav. Minu lugupidamine veredoonoritele ja doonorlusele,“ ütles Kruuse.

Neljandat aastat andis verekeskus samal päeval üle ka auhinna parimale doonorlust toetavale omavalitsusele, seekord osutus parimaks Haapsalu linn. Mullu läks Suure Doonorikruusi auhind Narva linnale, varem on tunnustuse pälvinud ka Paide ja Rakvere.

Kaidi Kasenõmm
Kommunikatsioonispetsialist

13. aprill 2014. Verekeskus tänas aktiivseid doonoreid Tallinna Raekoja saalis

Verekeskuse juhataja Riin Kullaste kinkis igale doonorile sümbolise meene

Sekretär Airi Saks: Regionaalhaiglas on mul kõik päevad ideaalsed

Kirurgiakliiniku 2014. aasta parim sekretär Airi Saks on õppinud personalijuhtimist, mitte otseselt sekretäritööd, ja on lisaks personalitööle teinud ka müügiteid. Põhilise osa oma tööaastastest on ta olnud sekretär-assistent. Regionaalhaigla päevakirurgia osakonnas Hiiul töötab Airi Saks selle loomisest alates, 2010. aastast.

Kuidas Te PERHi nii õigel ajal sattusite — kui just loodi uus osakond?

See on üks väga huvitav kogemus. Ma töötasin ühes müügiettevõttes ja tegin müügiteid, aga siis tuli masu ja ettevõtte ei läinud kuigi hästi ning ma pidin sealt lahkuma. Ja täpselt samal päeval, tund aega pärast koondamisteate kättesaamist helistas mulle sekretär kirurgiakliinikust — et meie avame siin ühe uue osakonna ja meil oleks tööjõudu juurde vaja ... selgus, et nad olid CV-d alles hoidnud — mõni aasta varem olin kandideerinud Regionaal-

haiglasse tööle, aga siis ei saanud. Nüüd see pakkumine tuli küll täiesti ootamatult! Muidugi tulid kohe kuulama-vaatama, mida pakutakse. Sobis, ja nad olid kohe nõus mind rõõmsasti tööle võtma ... ju pidi nii minema.

Kuidas Te oskasite — uue inimesena — töökorralduse väljatöötamise kaasa rääkida?

Mina sain alustada umbes kuu aega enne, kui me osakonna avasime, pidin looma süsteemi, kuidas oleks kõige efektiivsem tegutseda — paberite liikumine, haiguslugude liikumine osakonnas ja opitoas jne —, kuidas oleks kõige sujuvam ja kiirem. Sain Mustamäe sekretäride käest väga palju abi! Ma olin ju täiesti meditsiinkauge inimene, nemad aitasid ja õpetasid. Oli väga huvitav aeg! Võttis umbes aasta, enne kui ma kõik selgeks sain — diagnoosid, koodid, jne, nüüd on juba kõik peas, õnneks on mul numbrite peale väga hea mälu. Interneti abil täiendasin ka ennast. Meil on päevakirurgias kõik erialad koos, see tekitab alguses natuke segadustki, et täna tuleb ortopeed ja uroloog, homme neurokirurg ja näolõualuu kirurg jne.

Millega Te oma kolleegid olete ära võlunud, et nad Teie kohta nii ilusti kirjutavad, „võitnud meie kõigi südamed“?

Ma ei ole näinudki seda paberit. (Vt *motivatsioonikirja* — toim) Tiitel tuli tõesti üllatusena! Lugesin Mustamäe saalis ekraanilt seda iseloomustust ja ise mõtlesin, et oi kui kena inimene, kelle kohta nii öeldakse. Ja kui siis minu nimi alla tuli, siis läks mul ehmatusega kõik meeles ära, mis ma seal enne lugesin ...

Ilus tiitel tegi ikka rõõmu ka?

Ojaa, loomulikult, väga armas tunnustus! Ma pole töö tõttu saanud eelnevatel aastatel tiitlite üleandmisel osaleda ja kui sel aastal ütles õendusjuht, et mine ja tuuluta ennast, siis mõtlesin, et hea meelega lähen. Mingi „kell“ siiski käis, kui 6.50 hommikul sain õendusjuhilt sõnumi „Ilusat päeva!“, aga siis seostasid seda rohkem sellega, et mine ja tuuluta.

Meie osakond on üldse super, meie õendusjuht on hästi vahetu inimene, kontaktloomine temaga on hästi lihtne, ta on väga abivalmis ja vastutulelik. Tänu sellele on ka meie osakond ja inimesed sellised. Ega ma ise ka kontaktloomisel pole hätta jäänud ja tunnen ära selle inimese, kellega saab kohe hea klapi. Meie töötajad on küll täiesti uskumatu toredad, me kõik tunneme kõiki väga hästi.

Kui palju on inimesi, kellega igapäevaselt suhtlete ja keda teenitate?

Patsiente on päevas keskmiselt 25, vahel rohkem, vahel vähem. Lisaks arstid, päevas käivad meil enamasti kolme eriala kirurgid, koos residentidega ... Vahetan nendega vajalikku infot. Vahepeal on jooksvad asjad, telefonile vastamine, helistavad töötajad, teised maja sekretärid, raviarveldus, patsiendid. Õendusjuhi ja õdedega suhtlen iga päev, mina viin dokumendid nende kätte ja nemad annavad patsiendile, vahel annan ise ka, kui on lihtsamad operatsioonid ja ma olen juba pädev seletama, mida patsient edasi peab tegema ja kuidas hooldus käib — kui on lihtsad ja selged asjad.

Olete mõelnud ka meditsiini õppida?

Tegelikult on mind isegi kutsutud, et tule õpi intensiivravi õeks — õetöö on ka väga huvitav ja vastutusrikas, muidugi —, aga ma olen ikka rohkem suhtleja. Kui patsient magab operatsioonilaul, kuidas ma temaga ikka suhtlen?!

Tehnikaülikoolis võtan ma praegu magistriõppe aineid, loodan varsti ära teha. Ma jätkaks ikka samal suunal, ma arvan, et see amet sobib mulle loomu pooltest kõige rohkem.

Varajane tööpäeva algus sobib Teile?

Jaa, ma olen hommiku-inimene rohkem. Tööpäev algab tegelikult kell 8, aga tulen alati varem, mulle meeldib kõik varakult korda seada. Tööpäev on neljapäev, umbes nii ta kujuneb ka. Vahel tuleb ka kauem olla, aga seda juhtub harva, tavaliselt oleme ikka ilusti graafikus. Ja siis on pikk õhtu ees veel enda jaoks, sport jne.

Millise spordialaga tegelete?

Võrkpall on põhiline, mida ma teen, ja ujumine. Põhi- ja keskkooli ajal käisin ujumistrennis, vend oli mul hea ujuja, lasteaias ma magama ei pidanud, ta võttis mind ujulasse kaasa. Aga siis tuli võrkpall.

Motokrossiga olen tegeleenud. Ja golf meeldib. Ma ei läinud kohe pärast keskkooli edasi õppima, vahepeal töötasin üle pooleteise aasta Šotimaal. See oli vahva kogemus, ilusas kuurortlinnas nimega Saint Andrews, mis on muide golfi sünnilinn, seal on ka maailma vanim golfirada, seal töötasingi. 2005. aasta suvel oli seal golfi MM, kõik suured kuulsused olid kohal, hästi vahva oli.

Airi Saks

Sündinud: 10. september 1983, Pärnu
Haridus: Tallinna Majanduskool, EBS, praegu TTÜ magistriõppes

Motivatsioonikirjast:

Airi töötab Põhja-Eesti Regionaalhaigla päevakirurgia osakonnas selle loomisest alates.

Airit iseloomustavad kõik head omadused, mis on vajalikud ühe sekretäri töös. Ta on töökas, abivalmis, süsteemne, korrektne, tasakaalukas, kohusetundlik, usaldusväärne, avatud südamega ja väga suure empaatiavõimega. Ta on väga õpimuline ja positiivselt uudishimulik. Nende omadustega on ta võitnud meie kõigi südamed.

Ta on suutnud kohaneda iga arsti eripära ja nõudmistega, aktsepteerin ning aitab neid nii kirjatöös kui ka asjaajamises. Oma töö on Airi organiseerinud nii, et patsientide epikriisid, operatsiooniprotokollid ja haiguslehed on tal valmis pärast operatsiooni, ootamas vaid arsti allkirja ja pitsatit. Tema kaasabil sujub töö osakonnas väga hästi.

Airis on need väärtused, mis aitavad teda igapäevatoos kolleegide ja patsientidega ning teevad väga toredast inimesest suurepärase sekretäri.

Missugune on Teie jaoks ideaalne päev?

Siin PERHis on minu jaoks kõik päevad ideaalsed! Hommik algab vara ja hommikune töö on hästi intensiivne, kiire-kiire kestab ühe-kaheni, siis hakkab rahulikum aeg, kus ma saan teha näiteks eelmise päeva raviarveid ja muud süvenemist nõudvat tööd. Ja kollektiiv on nii tore, ikka kiidetakse üksteist, kui midagi on hästi, tunnustatakse. Arstid ka, õhtul, kui koju lähivad, astuvad ukse juurest läbi ja ütlevad aitäh. Mina ütleks küll, et mul on ideaalne töö!

Klienditeenindaja Erreth Roosimägi: Jätkame samas vaimus!

Regionaalhaigla klienditeeninduse teenistuse vastutav klienditeenindaja Erreth Roosimägiaga kohtume Hiiul PERHi naha- ja suguhaiguste polikliiniku registratuuris, kus ta haigestunud kolleegi ajutiselt asendab. Peab tunnustama, et inimestel, kes Errethit eelnevalt kirjeldasid, on tuline õigus — sellel klienditeenindajal jagub silmadesse sära ja liigutustesse särtsu, jutt on konkreetne, laused lühikesed ning asjalikud.

Te olete hästi rõõmsameelne inimene, kas märkate ka pahuraid kliente, kes millegagi rahul ei ole?

Ikka märkan, aga neid ei ole palju. Mustamäel on ju nii suur haigla ja hästi palju inimesi käib läbi, koguhulka

arvestades on pahuraid inimesi vähe. Aga nad jäävad meelde!

Mida Te õppinud olete?

Olen keskharidusega, ühe aasta olen õppinud ülikoolis sotsiaaltöö korraldust. Aga õpingud jäid olude sunnil kahjuks pooleli. Siiski, ma ei ole seda mõtet veel maha matnud, arvatavasti ikka lähen ja jätkan õpingutega. See ala on mulle hingelähedane.

Kui kaua olete PERHis töötanud?

Regionaalhaiglas töötan 10 aastat, sügisel saab 11. Tulin kohe pärast gümnaasiumi. Algul olin siin Hiiul, onkoloogias, seoses kolimisega läksin Mustamäele üle. Mulle tundub, et see töö sobib mulle väga — sellepärast olen nii pikaks ajaks kohale jäänud.

Kus Te gümnaasiumi lõpetasite?

Olen Kohila tüdruk, terve elu seal elanud. Kohila on tore koht, seal tehakse toimetatakse hästi palju, on mitmesuguseid kultuuriüritusi, meil on pärit tuntud muusikuid ja eurolaulikuid ... Pärast Kohila Gümnaasiumi lõpetamist tulin Hiiule tööle.

Kuidas Te teadsite siia tulla?

Sellest on nii palju aega, et enam ei mäletagi täpselt, vist ikka kellegi tuttava kaudu kuulsin, et Hiiul onkoloogiapolikliinikus on vaja töötajat registratuuri. Tulin vaatama, käisin vestlusel ja saingi.

Koolipingist tulnuna kartsin kõige rohkem vene keelt, eks see meie ajal

oli nagu ta oli, aga tegelikult tuli kõik töö käigus kätte. Hiiul mulle meeldis, väga-väga. Meeldis see töö, meeldisid inimesed, kellega pidin suhtlema. Nüüd olen vastutav klienditeenindaja ning tänu sellele viimase paari aasta jooksul ka nn naha-poolega rohkem kursis.

Miks Te täna Hiiul olete?

Kuivõrd olen vastutav ka Hiiu klienditeenindajate eest — nad on kahekesi siin — ja kui üks on haige, siis tuleb asendada. Siin on pikad päevad, tööpäev on kuueni ja üksinda ei jõua kogu aeg olla pikki päevi, tööpäev algab 8-st. Kuivõrd ma olen siin enne ka olnud ja tunnen asja ning oskan seda tööd, siis tulen vahel siia asendama. Käin hea meelega siin vahel abiks.

Kuidas arvate, miks Teid valiti parimaks klienditeenindajaks?

Ma ei tea, aga arvan ... ehk sellepärast, et ma teen tööd, mis mulle sobib ja see tuleb hästi välja. Mina võin küll omalt poolt öelda, et ei ole 10 aasta jooksul olnud selliseid hetki, mil enam ei taha või ei jaks seda tööd teha. Võin samamoodi jätkata. Eks vilumus tulebki ajaga. Saad juba poole küsimuse pealt aru, mida inimene tahab ja siis läheb kõik kärmelt.

Kas Teil hobid on?

Hmm ... praegu ma kasvatan last ja lasteaeda viimine ning lasteaiast toomine võtab oma aja — ta on eelviimast aastat lasteaias —, nii et hobideks ei jää eriti aega. Aga mulle meeldib väga

lugeda, niipalju kui koduste toimetuste kõrvalt aega jääb, õues käin jalutamas, eriti nüüd, ilusate ilmadega.

Kas vastab tõele, mis kolleegid Teie kohta kirjutavad, et „kus viga näed laita, seal tule ja aita“?

Ikka käed külge, kui on vaja! Ma olen siin olnud nii kaua ja tean onko-poolt ja n-õ tavaregistratuuri poolt, nii et minu käest on kolleegidel hea nõu küsida.

Millistes keeltes on tulnud rääkida?

Põhiliselt saab hakkama kolme keelega — eesti, vene ja inglise. Inglise keelega saab teenindatud enamik välismaalasi, olgu hispaanlased või itaallased, ka soomlastega saab üldjuhul inglise keeles hakkama.

Mis on selline asi, millest olete mõelnud, et vaat seda tahaks küll teha?

Kooli tahaksin kindlasti ära lõpetada, see eriala tundub mulle südamelähedane ... ja mingi pikema reisi võiks ka teha kuhugi, seiklusreisi ... näiteks Brasiiliasse tahaks minna, aga selleks peaks laps juba suuremaks kasvama, sinna on veel aega.

Mida Te kolleegidele soovite öelda?

Ma tänan selle tunnustuse eest! Tahaks midagi väga positiivset öelda ... kõik töötab ja toimib, läbisaamine lähemate kolleegidega on väga hea! Kõik on väga hea! Jätkame samas vaimus!

Erreth Roosimägi

Sündinud: 25. juulil 1984 Kohilas, kus elab tänini
PERHis töötab 10 aastat

Motivatsioonikirjast:

Erreth on suure südamega, töökas, lahke ja abivalmis. Alati on ta rõõmsameelne ja teeb oma tööd hingega. Ta on sõbralik ja vastutulelik — pöördub tema poole, millal vaid! Erreth on oma töös kiire, korrektne, täpne ja professionaalne. Tema suhtumine töösse on väga kohusetundlik ning patsientidesse ja kolleegidesse positiivne. Errethit ei ole kunagi nähtud pahurana. Tema kohta kehtib väga hästi vanasõna „Kus viga näed laita, seal tule ja aita!“

Missugune iseloomumadus on selline, ilma milleta ei saaks seda tööd teha?

Mina arvan, et ikka suur süda on kõige tähtsam, sest sellest ju kõik alguse saabki, professionaalsus ja vilumus tuleb aastatega. Kõik saab alguse südamest, seejärel tuleb kõik muu, vastutulelikkused ja abivalmidused.

Aime Taevere

KUUKIRI

Toimetus:
Aime Taevere tel 501 6338,
aime.taevere@editor.ee
Inga Lill tel 617 2247,
inga.lill@regionaalhaigla.ee
Urve Pals tel 617 2187,
urve.pals@regionaalhaigla.ee
Väljaandja: OÜ Editor Grupp
Trükiarv: 1500